

SRI SRIMAD BHAKTIVEDANTA

VAMANA MAHARAJA

Sri Srimad Bhaktivedanta

Narayana Gosvami Maharaja

Vyāsa is de persoonlijkheid, die de glorie van de namen, de gedaante, kwaliteiten en het spel van Bhagavān in deze wereld heeft omlijnd. De ceremonie, waarmee de *ācārya* zittend op een troon in de dienst van Bhagavān wordt geëerd, die Zijn glorie predikt en mensen naar Hem aantrekt, wordt Vyāsa-pūjā genoemd. Een andere naam voor Vyāsa-pūjā is *guru-pūjā*. In India is het gebruikelijk, dat *guru-pūjā* plaats heeft op de dag van Guru-pūrṇimā. Het wordt beschouwd als de verschijningsdag van Vyāsa en op die dag vereren alle *sampradāyas* hun respectievelijke *gurus*. Maar in overeenstemming met de geschriften heeft de voornaamste *ācārya* van de moderne

tijd, Śrī Śrīmad Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda, de speciale vereering van de *guru* ingesteld op die *guru*'s eigen specifieke verschijningsdag. De ware *guru-pūjā* is de vereering van de hele *guru-paramparā* op de dag van zijn verschijning, waarbij hij zijn leerlingen aanzet om hetzelfde te doen.

In de geschriften is de glorie van de *guru* uitvoerig beschreven. Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura heeft geschreven,

*yasya prasādād bhagvat-prasādo
yasyāprasādān na gatīḥ kuto 'pi*

Śrī Gurvaṣṭaka (8)

Door de genade van de *guru* krijgt men de genade van Bhagavān. En als men de genade van de *guru* niet krijgt, krijgt men nooit de *kṛpā* van Bhagavān. In *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.17.27) zegt Śrī Kṛṣṇa,

*ācāryaṁ mām vijānīyān
nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta
sarva-deva-mayo guruḥ*

Men moet weten, dat de *guru* de *āśraya-vigraha* is en niet-verschillend is van Mij. Men mag nooit in gebreke blijven van respect aan hem, of fouten aan hem toeschrijven door hem met materiële ogen te beschouwen, want hij is de belichaming van alle halfgoden.

Er zijn talloze halfgoden en -godinnen en onder hen zijn Brahmā, Viṣṇu en Maheśa de belangrijkste. De *guru* is de belichaming van Brahmā, de belichaming van Viṣṇu en ook de belichaming van Maheśa. Hij wordt vergeleken met Brahmā, omdat hij, zoals Brahmā deze wereld schept, *bhakti* schept door het zaad van devotie in ons hart te zaaien. Viṣṇu is de Instandhouder en *gurudeva* is degene, die onze *bhakti* in stand houdt. Zolang we nog niet het stadium van *prema* hebben bereikt, blijft hij onze toewijding versterken. Als geconditioneerde zielen kunnen we ons niet eens voorstellen, hoeveel moeite hij doet voor zelfs maar één leerling. En zoals Maheśa de vernietiger is, vernietigt *guru* al onze *anarthas* en *aparādhas*. Daarom wordt gezegd, dat de *guru* de belichaming vormt van alle halfgoden.

Er zijn in deze wereld zoveel *jīvas* en hoewel sommigen tot Bhagavān geneigd zijn, hebben de meesten zich tegen Hem gekeerd. Hun intrinsieke gedaante is de eeuwige dienaar van Kṛṣṇa te zijn, maar omdat ze dit hebben vergeten, dolen ze rond in het materiële bestaan. Zonder *bhakti* zullen ze nooit over enig heil beschikken. Daarom daalt Kṛṣṇa Zelf soms naar deze wereld af, soms neemt Hij verschillende incarnaties aan en soms stuurt Hij Zijn *śakti* in de vorm van *guru*. Anders zou het niet mogelijk zijn, dat de *jīvas* ooit enig heil tegemoet kunnen treden. Alleen door *bhakti* kunnen ze hun hoogste goed bereiken; toch is *bhakti* niet iets van deze wereld.

In de eeuwig geperfectioneerde metgezellen van Kṛṣṇa is de essentie van de *saṁvit*- en *hlādinī-śaktis* altijd aanwezig in de vorm van *prema-bhakti*. Totdat de *jīva* die essentie ontvangt, zal hij nooit enige ware toegenegenheid ontmoeten. De *guru* is een bewoner van de geestelijke wereld en hij daalt af naar deze wereld. Hij brengt de *prema* van Goloka Vraja naar deze wereld en geeft het aan de geconditioneerde zielen. Een dergelijk grote persoonlijkheid, een eeuwig geperfectio-

neerde *rāgātmikā* toegewijde, die beschikt over *vraja-prema* en het naar deze wereld brengt, wordt *suddha-guru* genoemd.

Zoals de stroom van de Gaṅgā het water van de Himālayas naar de oceaan brengt, is er een stroom, die door onze *guru-paramparā* vloeit en die begint bij Kṛṣṇa Zelf en naar de moderne *ācāryas* is gestroomd en nu de hele materiële wereld met *kṛṣṇa-prema* bevloeit. Dit is de belangrijkste functie van de *guru*. Als iemand niet in staat is deze *prema* te geven, is hij in het geheel geen ware *guru*. Het vermogen om *kṛṣṇa-prema* te geven is het belangrijkste kenmerk van een ware Vaiṣṇava *guru*.

Vandaag vieren we de verschijningsdag van een dergelijke *guru*, Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Vāmana Mahārāja, die dient als de huidige *ācārya* van de Śrī Gauḍīya Vedānta Samiti. Hij werd geboren in 1916 in de provincie Jessore in Oost-Bengalen, dat nu Bangladesh is. Zijn jongensnaam was Santoṣa en zijn oom van vaders zijde was een van de eerste leerlingen van Śrīla Bhaktisiddhānta Prabhupāda's leerling, Nṛsimha Mahārāja. De moeder van Vāmana Mahārāja was ook een leerling van Prabhupāda en zij was heel strikt; ze disciplineerde zelfs haar echtgenoot. Als haar man verboden voedsel had gegeten, mocht hij van haar het huis niet binnenkomen. De kinderen disciplineerde ze op dezelfde manier.

Vāmana Mahārāja was de oudste van vier zonen en zij maakte zich zorgen, dat hij door zijn vader werd beïnvloed. Dus toen Vāmana Mahārāja nog maar negen jaar oud was, bracht ze hem naar de *maṭha* van Prabhupāda in Māyāpura, waar toen Nṛsimha Mahārāja al was gevestigd. Toen ze daar arriveerden, bracht Nṛsimha Mahārāja hen naar onze *gurudeva*, Śrīla Bhakti Prajñāna Keśava Mahārāja, die in die tijd tempelpresident was. Vanaf die dag woonde Vāmana Mahārāja in de *maṭha*, ontving *harināma* inwijding rechtstreeks van Prabhupāda en is zijn leven lang een *naiṣṭhika-brahmacārī* gebleven.

Onze Guru Mahārāja zette Vāmana Mahārāja onmiddellijk op school en zei tegen hem, "Je krijgt van mij een stuk chocola, als jij voor mij maar één *śloka* reciteert." Op die manier leerde hij vele *ślokas* en Gurudeva was hem altijd buitengewoon toegenegen.

Op die jonge leeftijd leerde Vāmana Mahārāja hoe hij de Vaiṣṇavas een zitplaats moest aanbieden om *prasāda* te nemen door hen een blad te geven, waarvan ze konden eten met wat zout en water. En nadat alle Vaiṣṇava's de *prasāda* hadden geëerd, ruimde hij op en maakte alles schoon. Hij leerde daar ook koken en kon in een minimum van tijd eersteklas offers maken.

Na enige tijd verdween Prabhupāda uit deze wereld en toen heeft onze Guru Mahārāja de Gauḍīya Vedānta Samiti gesticht in 1943. Ik heb me bij de missie

aangesloten in 1946 en in die tijd zag ik, hoe Vāmana Mahārāja alles deed: brieven schrijven, tempel besturen, koken, en reizen om te prediken. Samen met mijn godbroeder, Śrīla Trivikrama Mahārāja, ontvingen we *sannyāsa* van Guru Mahārāja op Gaura-pūrṇimā in 1954.

Vāmana Mahārāja is een groot geleerde, evenals onze *gurudeva*. Er werd gezegd, dat hij een woordenboek van *ślokas* was, omdat hij zoveel verzen uit de geschriften kende. Wanneer Gurudeva tijdens zijn lezing wel eens een *śloka* had vergeten, vulde Vāmana Mahārāja hem uit zijn geheugen aan. Toen we eens naar Ās-sām gingen om te prediken, verklaarde Gurudeva op moedige wijze, dat de mond van de mensen daar, die vis en vlees eten, als de afvoer van het riool zijn. Een van de sektes daar stond praktisch klaar ons te stenigen en daagden ons uit door te zeggen, "Jullie zeggen, dat Caitanya Mahāprabhu Bhagavān Zelf is, maar welk bewijs kunnen jullie daarvoor aanvoeren?" Guru Mahārāja richtte zich tot Vāmana Mahārāja en zei, "Spreek." Toen reciteerde Vāmana Mahārāja vijftig *ślokas*, de ene na de andere als bewijsvoering uit verschillende geschriften en die mensen werd het zwijgen opgelegd.

Guru Mahārāja gaf de totale verantwoording voor het redigeren en uitgeven van ons Bengaalse tijdschrift aan Vāmana Mahārāja. Vanaf zijn jongensjaren bestudeerde Vāmana Mahārāja de verzen uit *Bhāgavatam* en hun commentaren en het resultaat was, dat hij uren lang zonder ophouden over de Vaiṣṇava filosofie kon spreken. Hij is zo een groot geleerde en ook een heel zacht persoon. Hij is kinderen heel toegenegen en spreekt met hen over geesten, waar ze dol op zijn. Hij trekt iedereen aan naar het spirituele leven en zelfs in een gezelschap van geleerden is hij altijd de grootste geleerde. Hij kan de misverstanden van anderen weerleggen, maar hij doet dat op een manier, waardoor de gevoelens van zijn gehoor niet worden gekwetst, alsof hij met grote omzichtigheid een chirurgische ingreep uitvoert.

Vāmana Mahārāja is heel ernstig en rustig, maar hij heeft nog een andere bijzondere kwaliteit: ik heb veel mensen meegemaakt, mezelf ook, die uitleg over de geschriften geven en er plezier in scheppen om daarvoor de lofprijzingen van anderen te incasseren. Maar na Vāmana Mahārāja bijna vijftig jaar te hebben gekend, heb ik hem dit nooit zien doen, zelfs niet per ongeluk. Hij is ook erg tolerant. Alsof hij vergif inneemt en het verteert, ziet hij de fouten in anderen, maar hij zal er nooit over spreken. Hij is zo gedreven om de instructies van Caitanya Mahāprabhu te prediken en heeft ze naar alle dorpen in West-Bengalen en Ās-sām gebracht. Bhagavān heeft in het bijzonder deze grote persoonlijkheid met vele transcendente kwaliteiten begiftigd.

Vandaag bid ik tot Śrīla Vāmana Mahārāja, dat hij me op genadevolle wijze altijd in zijn schaduw toelaat, waarmee hij me in staat stelt hem altijd te blijven volgen. Ik beschouw hem als mijn *sikṣā-guru*, omdat hij me alles, dat ik nodig had, met grote genegenheid heeft gegeven, sinds de dag dat ik tot de missie toetrad.

Uit: *Śrī Prabandhavalī*,
Chapter 1, *The Disappearance Day of*
Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Vāmana Mahārāja
Gauḍīya Vedānta Publications 2003

Nederlandse vertaling: 2017 Indirā dāsī
Publicatie: www.jayaradhe.nl